

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R., s.r.o.**, so sídlom v U., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. A. & P., s.r.o., so sídlom T., proti žalovanému **Mestu P., Š.**, o zaplatenie **381 167,76 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8 C 47/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. augusta 2009 sp. zn. 19 Co 157/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 27. apríla 2009 č.k. 8 C 47/2009-117 zrušil uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 23. februára 2009 č.k. 8 Ro 174/2008-88, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 26. januára 2009 č.k. 8 Ro 174/2008-86, ktorým zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie o zastavení konania bolo zástupcovi žalobcu doručené 28. januára 2009. Lehota na podanie odvolania mu uplynula 12. februára 2009, čo bol posledný deň, kedy mohol zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Súdny poplatok zaplatil až 13. februára 2009, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania, kedy bolo rozhodnutie o zastavení konania už právoplatné. Preto postup súdnej úradníčky, ktorá zrušila uznesenie o zastavení konania považoval za nesprávny a na základe podaného odvolania žalovaným postupom podľa § 374 ods. 4 O.s.p. uznesenie zrušil.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, domáhal sa zrušenia uznesenia. Súdu vytykal nesprávne právne posúdenie veci. Na jeho odvolanie Krajský súd v Trenčíne uznesením z 12. augusta 2009 sp.zn. 19 Co 157/2009 uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 27. apríla 2009 č.k. 8 C 47/2009-117 zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca v zákonnej lehote nezaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Výzvu na zaplatenie súdneho poplatku prevzal 27. novembra 2008. V stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil a nezaplatil ho ani do rozhodnutia (8 Ro 174/2008-86 zo dňa 26. januára 2009) súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žalobca nepodal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, preto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2009. K zaplateniu súdneho poplatku došlo až 13. februára 2009. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku poplatková povinnosť žalobcu zanikla. Odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu pre zmätočnosť, pretože rozhodoval na základe odvolania žalovaného, ktorý nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania.

Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. a § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. V dôvodoch dovolania uviedol, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že v posledný deň lehoty 12. februára 2009 dal príkaz v peňažnom ústave na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý peňažný ústav zrealizoval a pripísal na účet súdu až dňa 13.2.2009. Z toho dôvodu žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 242 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Prípustnosť dovolania proti tejto forme rozhodnutia odvolacieho súdu sa posudzuje podľa § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods.1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť. Odhliadnuc od uvedeného, v tomto prípade však na strane žalobcu ide o nedostatok subjektívnej legitímácie na podanie dovolania.

Na podanie dovolania sú legitimovaní účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.). Z povahy dovolania ako opravného prostriedku vyplýva, že dovolanie môže podať len tá strana (účastník konania), ktorej nebolo rozhodnutím odvolacieho súdu v celom rozsahu vyhovené. Pri tomto posudzovaní nemožno brať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale len objektívnu skutočnosť, či rozhodnutím odvolacieho súdu bola účastníkovi spôsobená ujma na jeho právach, hoci i menej významná ujma, ktorú možno odstrániť zrušením napadnutého rozhodnutia. Tieto zásady sa použijú aj vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu prípadne aj trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. Zo samotnej skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou nemožno vyvodiť, že by tým účastníkovi konania bola spôsobená ujma na jeho právach. Pri skúmaní oprávnenia

na podanie dovolania z tohto hľadiska je totiž podstatné, že rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo celkom podľa jeho požiadaviek, a že uspokojený účastník konania objektívne nemôže mať žiadny záujem na zrušení rozhodnutia. Ak potom dovolanie podal účastník konania, ktorému s prihliadnutím na výrok rozhodnutia odvolacieho súdu bolo v celom rozsahu vyhovené (odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo zrušené), dovolací súd dovolanie odmietne.

Vychádzajúc z uvedeného to potom znamená, že v danom prípade žalobca nebol osobou legitimovanou na podanie dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo jeho odvolaniu proti uzneseniu súdu prvého stupňa vyhovené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p).

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dôvody pre použitie odseku dva citovaného ustanovenia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová